

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 102 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til miljø- og energiministeren:
»Hvad kan regeringen oplyse om den danske forhandlingslinje op til – og på – den 4. klimakonference i Buenos Aires i november 1998?«

Af Steen Gade (SF) m.fl. (alle partier).
(Forespørgslen anmeldt 7/10 98. Fremme af forespørgslen vedtaget 21/10 98).

Begrundelse

Steen Gade (SF):

Med Kyotoprotokollens vedtagelse sidste år tog verdenssamfundet et stort skridt i retning af at skabe en verdensorden for at begrænse CO₂-udslippet. Det var spinkelt, javel, men selv et spinkelt er værd at påskønne i en verden, hvor globale, juridisk bindende regler er en voldsom mangelvare.

Miljøsituationen er desværre med hensyn til CO₂-udslip værre i verden i dag end før Kyoto, og det synes jeg nok er vigtigt at vi har i baghovedet og bruger som udgangspunkt for den debat, vi skal have i dag.

Forløbet i det sidste år understreger nødvendigheden af, at der fortsat er et kraftigt pres for at sikre miljømålsætningerne i praksis, og at de fleksible mekanismer udformes, så de supplerer de nationale forpligtelser og udgør hovedparten af indsatsen. Der er altså fortsat brug for en stærk dansk indsats, og jeg venter spændt på ministerens besvarelse.

Besvarelse

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil starte med at sige tak til forespørgerne for denne lejlighed til at redegøre for regeringens syn på, hvordan partsmødet i Buenos Aires, også – som efterlyst af hr. Steen Gade – kan blive en sejr for det globale miljø. Jeg kvit-

terer også for den anerkendelse, der lå i hr. Steen Gades bemærkninger om en fortsat aktiv dansk indsats.

Jeg kan love hr. Gade, at vi har været meget aktive i forberedelserne til mødet i Buenos Aires, og det har vi været i selve klimakonferencens regi. Mine medarbejdere, de danske repræsentanter, har gjort et kæmpearbejde i forberedelsen af mødet. Vi har også, set i EU-regi, øget den indflydelse, vi havde mulighed for i forhold til de fælles EU-holdninger, som igen vil være de mest progressive på mødet i Buenos Aires.

Når jeg kvitterer for de pæne ord til hr. Steen Gade, vil jeg også gerne kvittere over for Folketingets partier. Jeg ved, vi har mange synspunkter, som vi ikke deler, og at der er mange holdninger, vi ikke har til fælles. Men det har glædet mig, at vi i hele forløbet, når det drejer sig om de globale klimaproblemer – på tværs af de enorme videnskabelige spørgsmål, der naturligvis kan stilles i den forbindelse, de meget betydelige interesser på både kort og lang sigt, der er knyttet til løsningen af dette spørgsmål, og de forskellige holdninger, der kan være til enkeltheder, først og fremmest når vi ser på de nationale virkemidler – har været i stand til at holde sammen i det danske Folketing. Det giver styrke, for hvis man vil have en markant dansk holdning, hvis man vil stå fast på nogle synspunkter, og hvis man vil præge udviklingen, er det nødvendigt at have en bred opbakning i det danske Folketing. Det vil jeg gerne kvittere for.

Hr. Steen Gade gav, synes jeg, en virkelig god beskrivelse af Kyotoprotokollen. Den er et skridt i den rigtige retning, og der lægges op til, når ratifikationen er gennemført, at de industrialiserede lande juridisk forpligter sig til reduktionsmål. Det er første gang, vi laver en aftale af denne art, og med alle sine skrøbeligheder, alle sine usikkerhedspunkter og alle de steder, hvor der er behov for opfølgende handling – det, som er udfordringen i Buenos Aires – indeholder Kyotoprotokollen en beslutning om, at der for de industrialiserede landes vedkommende tilsammen skal ske en reduktion på 5,2 pct. for perioden 2008-2012 i forhold til niveauet for udslippet i 1990.

I forbindelse med opspillet gik vi foran i EU. Vi bevarede den grønne førertrøje ved at påtage os at reducere med 8 pct. af den kurv af drivhusgasser, protokollen omfatter, mens USA og Japan blev presset til reduktioner på henholdsvis 7 pct. og 6. pct. – ikke i forhold til deres ak-